

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

den 2 Augustus.

Slechts vier maanden!

Quae velut excusando exprobraret.

Tacit.

(Zie N°. 90).

„Niet de mogendheden, — zegt de *Avondbode*, — „niet de mogendheden, ééne voor ééne, elke afzonderlijk, maar de vijf zoogezegde groote mogendheden, in conferentie door hare gevolmagtigden te Londen vereenigd, dus als staatkundig ligchaam, hebben het verdrag opgemaakt en geteekend, en sedert met België vermitsleerd of goedgekeurd. Maar ook de Belgische gezant kwam te Londen met de gezanten der gemelde mogendheden geteekend. Maar dus en nog anders behoort de onderteekening te geschieden, vooraf door den Nederlandschen gezant, waarop dan daarna de ratificatie van Z. M. volgen moet.”

Twee argumenten derhalve worden er aangevoerd ten betooge, dat ons gouvernement zijne toetreding aan de Londensche conferentie moest rigten:

1°. De mogendheden hadden niet afzonderlijk, maar als staatkundig ligchaam, als Londensche conferentie, het 24-artikelen-traktaat met België gesloten; dus konden zij niet elke afzonderlijk, maar moesten zij gezamenlijk met onze regering onderhandelen;

2°. Het traktaat tusschen de mogendheden en België was te Londen gesloten; dus moesten zij het ook met ons te Londen sluiten.

De waarheid van het eerste argument zou al dadelijk moeten gestaafd worden door het traktaat zelf. Laat zien of de mogendheden daar zeggen dat zij als staatkundig ligchaam handelen. Het traktaat vangt aan:

„De hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland, in aanmerking nemende de gebeurtenissen, die in het verenigd koninkrijk der Nederlanden sedert de maand September 1830 hebben plaats gegrepen, de verplichting waarin zij zich bevonden hebben om te verhinderen, dat die gebeurtenissen den algemeenen vrede verstoorden, en de noodzakelijkheid, welke uit dezelfde gebeurtenissen voortvloeide, om de bepalingen van het jaar 1815 te wijzigen, bepalingen waarbij het verenigd koninkrijk der Nederlanden was geschapen en opgericht; en Z. M. de tegenwoordige koning der Belgen instemmende met de bedoelingen van bovengenoemde hoven, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:” daarop volgen de namen. Men ziet, er is volstrekt geene kwestie van staatkundig ligchaam; vijf mogendheden vereenigen zich, niet tot een staatkundig ligchaam, maar tot het houden eener conferentie, of van conferentiën over de Hollandsch-Belgische aangelegenheid. Alvorens over die aangelegenheid te beraadslagen, hadden zij zich niet tot een ligchaam vereenigd, dat is, hadden zij niet bepaald, dat zij gezamenlijk een besluit zouden nemen, hadden zij niet bepaald dat dit besluit eenparig of met meerderheid van stemmen zou worden genomen. Er bestond volstrekt geene dergelijke bepaling, er bestond dus ook geen ligchaam. Ook niet als staatkundig ligchaam, of als Londensche conferentie, waarborgen de mogendheden de uitvoering van het traktaat; neen, zij zeiden, art 25:

„De hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland waarborgen aan zijne majesteit den koning der Belgen de uitvoering van al de voorafgaande artikelen.” Indien de mogendheden zich als staatkundig ligchaam hadden beschouwd, zouden hare ratificatiën op dezelfde wijze moeten zijn gegeven; en die ratificatiën zijn [zeer verschillend; de verschillende ratificatiën maken dus voor de verschillende mogendheden het traktaat verschillend. Frankrijk en Groot-Brittanje hebben zich nauwer verbonden dan Oostenrijk, Pruisen en Rusland. Dit staat het denkbeeld van ligchaam geheel uit; want indien een ligchaam zich verbindt zijn natuurlijk al deszelfs leden in dezelfde mate verbonden. Eindelijk, dat onze regering zelve het traktaat niet beschouwde als door de mogendheden *in corpore* gesloten, blijkt uit de onderhandelingen welke zij deswege met de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland poogde aan te knopen. Hetgeen derhalve vroeger geschied was, kon wederom geschied, althans beproefd zijn. De geschiedenis is rijk aan voorbeelden van afzonderlijke onderhandelingen, met goeden uitslag bekroond; van afzonderlijke onderhandelingen, geopend en gelukkig geëindigd, niettegenstaande de mogendheden, met welke of liever met eene van welke, men onderhandelde, plegtig hadden verklaard niet afzonderlijk te zullen onderhandelen. Het eerste argument van den *Avondbode* vervalt dus geheel; vooreerst omdat de bewering, waarop het rust, daadzakelijk onjuist is; ten tweede, omdat, al ware zij juist, zulke nog het beproeven van afzonderlijke onderhandelingen niet zou hebben verhindert.

Deszelfs tweede argument; het traktaat tusschen de mogendheden en Bel-

gië was te Londen gesloten, dus moet dat tusschen de mogendheden en ons ook aldaar worden gesloten, — houdt volstrekt geen steek; er is geen enkele reden aan te voeren, waarom. Zeer natuurlijk werd het traktaat tusschen de mogendheden en België te Londen gesloten, want de gezamenlijke gevolmagtigden waren daar vereenigd; dit was nu het geval niet meer: de conferentie is opgeheven, de mogendheden beschouwden de zaak als onherroepelijk beslist, er viel eigenlijk niet meer over te onderhandelen, en moest slechts een traktaat door den koning der Nederlanden met Frankrijk, met Groot-Brittanje, met Oostenrijk, met Pruisen, met Rusland worden geteekend. Hetzelfde traktaat, dat door België met de genoemde mogendheden gesloten was; die onderteekening kon geschieden met al de mogendheden te Londen, of wel met Frankrijk te Parijs, met Groot-Brittanje te Londen, met Pruisen te Berlijn, en zoo vervolgens. De Londensche conferentie bestond niet meer; het nadeeligste, dat ons regering doen kon, was dezelve weder in het leven te roepen, want zoodoende liep men gevaar van wijzigingen in het traktaat te zien maken, en gunstige wijzigingen waren er voor Nederland niet te wachten. Wij herhalen dus ons gezegd, indien wij, in de plaats der regering, de toetreding hadden willen doen falen, wij zouden geene doelmatiger handelwijze weten, dan die, welke de regering te baat nam.

De *Avondbode*, al verder, voorwendende de regering te verdedigen tegen hetgeen wij betrekkelijk de bijgevoegde *clausule* hadden gezegd, schijnt daartoe geen beter middel te hebben geweten, dan zich te houden als verwarde hij eene *clausule*, voorkomende in eene nota, met de geheele nota. Wij meenen, dat de *Avondbode* zich zoo hield; want dit onderscheid niet te kennen en zich omtrent een en ander, zonder voorbedachtelijke misgrepen, niet te laten gelijk hij doet; zou eene volslagene onbekendheid met de diplomatische vormen aanduiden, iets dat wij in iemand, die als staatkundig schrijver optreedt, niet onderstellen kunnen. Zie hier hoe de *Avondbode* zich uitlaat. »Omtrent de bijvoeging der in de *Arnhemse Courant* zoo zeer gewraakte nota, meenen wij van een geheel ander oordeel te moeten zijn. Zeer juist, heeft, onzes inziens, de hooge regering (waarom sommige menschen altijd hooge regering zeggen, begrijpen wij niet; bestaat er ook eene lage regering?) goedgevonden, eene nota bij de lastgeving en magtiging ter onderteekening te moeten voegen, namelijk, dat onderlinge overeenstemming van beschouwingen en handelingen van de zijde aller belanghebbende partijen als de volstreekte voorwaarde *sine qua non* (deze woorden verziint de *Avondbode* er bij) der lastgeving moest worden beschouwd, en het gebrek daarvan dezelve als niet gedaan moest doen voorkomen.” De hier bedoelde *clausule*, voorkomende in de nota aan den Nederlandschen gezant te Londen, ter inlevering aan de Londensche conferentie afgezonden, luidt aldus (volgens de nota, namelijk nooit officieel door ons gouvernement, maar door het *Handelsblad* uit Engelsche bronnen bekend gemaakt en daarna door de meeste Nederlandsche dagbladen overgenomen): »Tot het einde van al deze langdurige redekavelingen gekomen zijnde, gebruikt het 's Gravenhaagsche kabinet, naar hetzelfde hoopt, eene overbodige voorzorg, met door den ondergeteekende te doen kennis geven, dat, in het onverhoopt geval van gebrek aan onderlinge overeenstemming van beschouwingen en handelwijze aan de zijde aller belanghebbende partijen, de tegenwoordige verklaring, als niet gedaan moet worden aangemerkt.” En die *clausule* vonden wij zeer ondoelmatig; ondoelmatig wel te weten, indien men de volvoering des 24 artikelen-traktaats wezenlijk begeerde. En wat brengt nu de *Avondbode* bij, om de regering ten dezen te verdedigen? De navolgende *latere persiflage*: »Wanneer men tocht, dat de zoo juiste bijvoeging onbevooroordeeld en met overtuiging begadestaat, zoo moet dezelve al dadelijk aan het gansche Nederlandsche volk de oogen doen openen, omtrent de onpartijdigheid en *vriendschapsgezindheid* der groote mogendheden ten zijnen opzichte; want zij zelve hadden verklaard, dat er geen woord in het verdrag meer kon worden bijgevoegd of veranderd, noch toen bij de sluiting, noch later.” — Volgens den *Avondbode* moest dus de *clausule* aan het Nederlandsche volk de oogen openen, omtrent de onpartijdigheid en *vriendschapsgezindheid* der mogendheden, ten zijnen aanzien; de *clausule* als twijfel daaraan te kennen gevende, was dus beleedigend voor de mogendheden; zij moest het Nederlandsche volk de oogen doen openen omtrent de *vriendschapsgezindheid* der mogendheden; — men weet, dat er in de troonrede, waarmede onze kamers jaarlijks geopend worden, telkens sprake is van «de blijken van vriendschap» welke Z. M. van de vreemde mogendheden ontvangt, en waarvan laatstens nog gezegd werd, dat zij «het vaderland toegebragt.” Daaromtrent moest dan, volgens den *Avondbode*,

de bewuste clausule aan het gansche Nederlandsche volk de oogen openen. 'T is erg!

Maar, mogt soms nog iemand aan de ware meening van den *Avond-bode* twifelen: hij voegt er nog een argument bij. Dit is, wij moeten het bekennen, zoo papkinderlijk onnozelen, dat het den blindgelovigsten lezer de oogen openen moet; men hoore: » Was de koning uitgegaan uit een verstandig wantrouwen jegens sommigen der groote mogendheden, dan, voorwaar, konde de koning niet bewilligen in eene onderteekening van artikelen, die allengakens, de eene voor de andere na, veranderd, het getrouwe Nederland, ten spot en speelbal van het beschaafd Europa, ten zekeren val moeten brengen! » Als of de aanneming van eenmaal bepaaldde artikelen niet van zelf verviel, zoodra eene partij er veranderingen in ging maken!

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stockholm, 20 *Julij*. Gisteren hebben hier weder eenige volksoploopen in de buurt Södermalm plaats gehad. En werden aan het stadhuis verscheiden glazen ingeslagen en met stenen de ramen en deuren open te breken. Men heeft vermoord, moest de bekende *Crushestolpe* naar de gevangenis gevoerd, en om dit te verhinderen hadden eenige rust-verstandigen zich verzameld, door het gerucht te verspreiden, dat er brand in het stadhuis was. Er werd, wel is waar, terstond krijsch opgeroepen; doch daar het gepeupel de soldaten met steenen wierp, kregen deze bevel met scherp te laden en elken aanval nadrukkelijk af te weren. Ten gevolge van deze demonstratie en nadat de troepen eenmaal vuur hadden gegeven, waardoor helaas twee menschen gedood en verscheiden gewond werden, trok de volksmenigte af en werd de rust weder hersteld, ofschoon in andere buurten der stad het geschreeuw nog lang aanhield en de troel « *leve Crushestolpe* » herhaaldelijk gehoord werd. Heden is er een afkondiging gedaan, waarbij ernstig gewaarschuwd wordt tegen hernieuwing van oproer. (*Preussische Staats-Zeitung*.)

ITALIE.

Rome, 12 *Julij*. De buitengewone gezondheids-commissie, die tijdens de epidemie des vorige jaars benoemd was, heeft aan den paus een statistiek verslag ingeleverd van de sterfgevallen en genezingen, wier wezenlijk getal tot nog toe betwist was. Volgens dat officieel gerigt, hadden er in het geheel 9372 cholera-gevallen plaats, waarvan 5419 sterfgevallen en 3953 genezingen. Het aantal overledenen van het mannelijk geslacht bedroeg 2551, dat van het vrouwelijk 2868.

OOSTENRIJK.

Wenen, 21 *Julij*. In het koninkrijk Galicië beliep gedurende 1897 het getal der geboorten 229,351; bedragende eene vermeerdering van 26,171 geboorten, vergeleken bij 1836. De sterfgevallen bedroegen 163,437, 81,486 mannelijke en 81,951 vrouwelijke. Wat betreft de gesloten huwelijken waren er 2600 minder dan in 1836.

— H. M. de keizerin van Rusland is dezen morgen naar München vertrokken. H. K. H. de aartshertogin *Sofia* van Oostenrijk dezen morgen naar Pilnitz. In den loop dezer week zijn hier nog aangekomen de prins *Willem* en *Albrecht* van Pruisen, de prinses *Frederik* der Nederlanden en de groot-hertog van Baden.

DUITSCHLAND.

Frankfort. Het is opmerkelijk, dat niet alleen de vorst van *Metternich* zijn voorgenomen bezoek op den *Johannisberg*, waar reeds alle voorbereidingen ter zijner ontvangst gemaakt waren, uitstelt; maar ook de aartshertog *Palatins* van Hongarije van zijne badkuur te Ems, waar reeds eene woning voor Z. K. H. in gereedheid gebragt was, afziet. Belangrijke zaken schijnen de Oostenrijksche aandacht gaande te houden.

PRUISSEN.

Keulen, 29 *Julij*. Z. M. heeft den legatie-raad *D. Schöll*, tot nog toe werkzaam als hulparbeider (*Hulfsarbeiter*) bij de bondsvergadering, veroorloofd, het hem door Z. M. den koning van Hannover verleende ridderkruis der *Guelphen-orde* te dragen.

— Uit *Dusseldorf* schrijft men, dat de ontginning der kolenmijnen gedurende de maand *Junij* aldaar zeer toenam, uit hoofde der steeds vermeerderende aanvraag aan de Roer. Tot op het einde van *Junij* was er reeds 6 millioen schepels kolen uit het Markische en Essen-werdensche bergambacht naar Holland afgevoerd, en de uitvoer naar den Rijn was des te sterker.

Berlijn. Bij de thans hier heerschende politieke stilte, vinden de Hannoverse zaken nog de meeste deelneming bij het publiek. Men verwacht met groote belangstelling de maatregelen, welke de koning thans zal nemen, ofschoon men algemeen gelooft, dat hij niet toegeven zal. Zoo veel is zeker, dat de beden eener zeer nabestaande persoon, om toch eindelijk eens terugkeerenden weg in te slaan, ten stelligste afgeslagen zijn, dat echter ook eene bevriende, veel invloed hebbende magt gewaarschuwd heeft. Het Keurhessische rescript wordt ook veelzijdig beoordeeld, vooral daar de deputatie der standen thans den minister *von Hanstein* deswege bij het hof van appel te *Kassel* aangeklaagd heeft.

ENGELAND.

Londen, 28 *Julij*. Eergisteren hebben de Spaansche, en gisteren de overige buitenlandsche buitengewone gezanten, waaronder ook die van Z. M. den Koning der Nederlanden, baron *van der Capellen*, benevens de tot derzelver ambassaden behorende aanzienlijke personen, afscheids-audientien bij H. M. de koningin gehad. — De bedoelde gezanten zijn deels reeds van hier vertrokken, of staan op hun vertrek. — Ten hove zijn in de laatste dagen nog prachtige partijen gegeven.

— Eergisteren avond is de bill omtrent de tienden in Ierland voor de derde of laatste maal in het huis der gemeenten gelezen. Deze lezing is doorgestaan met 148 tegen 30 stemmen.

Vooraf heeft de heer *Peel* verklaard, dat hij zich niet verder zou verzetten tegen den maatregel. De bill is nu bij het huis der lords aanhangig.

Londen, 29 *Julij*. Uit Kanada zijn hier berigten van 30 *Junij* ontvangen, inhoudende, dat de gouverneur, lord *Durham*, bepaald had, dat eenige opstandelingen, die zich te *Montreal* in de gevangenis bevonden en berouw hadden betoond, naar de *Bermudas-eilanden* getransporteerd zouden worden, onder bedreiging van ter dood gebragt te zullen worden, indien zij in Kanada terug kwamen. Een gelijk besluit was genomen omtrent den bekenden *Papineau*, in geval dat hij gevangend mogt worden.

— Een der ministeriële bladen behelst eene redenering over de uit *Bombay* naar de *Perzische* golf uitgelopen expeditie, waaria als waarschijnlijk gesteld wordt, dat die magt zich van *Bushire* (*Abuschar*), of van eene andere haven aan die golf, heeft meester gemaakt, om den *Schach* van *Perzie* in zijne voor Engeland nadeelige plannen te dwarsboomen. Volgens den schrijver van dit artikel, zou de *schach*, door *Rusland* opgehaald en ondersteund, de verovering van *Afghanistan*, 't welk als een hofwerk van *Britsch Indië* beschouwd wordt, op het oog hebben, en zoo alzo de bezetting van *Bushire*, waardoor de uitvoering van dat plan verhindert kon worden, allens te billijken zijn. De schrijver vergelijkt die bezetting met de bezetting van *Ancona* door de *Franschen*.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 *Julij*. Men meldt, dat de hertog van *Nemours* naar *Luneyville* is vertrokken, ten einde het bevel over de aldaar vereenigde acht regimenten ruitery te aanvaarden.

— De bevelhebber van de pruisische bezetting der bondsvesting *Luxemburg*, generaal *Dumoulin*, is dezer dagen in *Metz* geweest, en heeft aldaar eene conferentie gehad met den generaal *Castelbajac*, die op dit oogenblik met het opperbevel over de 3de militiaire divisie is belast. — Het schijnt, dat de komst van den pruisischen generaal in genoemde vesting nog al eenig opzien bij de militairen, in dezelve bezetting houdende, heeft gebaard.

— De *Julij-feesten* zijn aan den gang, en hebben tot dus verre weinig bijzonders opgeleverd. — Men wil hebben opgemerkt, dat de begraafplaatsen der in den omwentelings-strijd gesneuvelden met meerder zorg zijn versierd geworden, dan in 't vorige jaar, en dat zich ook meer werkheden dan in de laatste jaren in de kerken hebben laten vinden. — Bij eene der begraafplaatsen heeft een bejaard man eene aanspraak aan de menigte gedaan, zonder daarin te worden verhinderd; doch toen een jong mensch de redevoering wilde vervolgen, is een commissaris van politie tusschen beiden getreden, heeft den redenaar doen arresteren, en de toeoorders door de politie-soldaten doen uit een drijven.

Onder het vieren van de *Julij-feesten* heeft men fasschen weder eene kleine zamenzwering ontdekt. Van regeringswege wordt gemeld, dat in zeker huis in de *Rue Neuve des Bons Enfans*, bekende republikeinen en leden van geheime genootschappen bijeenkwamen, ten einde patronen te vervaardigen, en dat men die heden heeft overvallen en op heeler daad betrapt. — Van elders wordt verzekerd, dat men den bewoner, deszelfs huisvrouw en nog vijf andere personen heeft gearresteerd en daarbij in beslag genomen 4000 gemaakte scherpe patronen, eene aanzienlijke hoeveelheid buskruid en nog 12000 kogels. De namen der gevangenen worden nog niet genoemd, en, naar men verneemt, zijn in verschillende kwartieren van *Parijs* personen, die met dit complot in verband staan, in verzekerde bewaring gesteld.

Van de zijde der bewegings-partij wordt beweerd, dat aan deze aangelegenheid meer gewigt wordt gehecht, dan zij verdient, en dat men voorwaars te hebben, om bij voortdurend de *Republikeinse* wetten tegen de drukpers te kunnen doen aanwenden.

— Berigten uit *Alexandria* van den 24^{den} *Julij*, met de *Fransche* stoomboot in de haven aangebragt, luiden als volgt; » Men spreekt weder van eenen aanstaanden oorlog, als van eene zeer waarschijnlijke gebeurtenis. *Mehemed* verklaart bij voortdurend aan de consuls, dat in den tegenwoordigen stand van zaken eene weinig beduidende omstandigheid aanleiding kan geven tot het hervatten der vijandelijkheden tusschen hem en den sultan. De weigering alleen van den onder-koning, om de schatting te betalen, is genoegzaam, om de zaken andermaal te verwickelen. — Van den anderen kant wordt steeds verzekerd, dat de *Porte* altijd er op bedacht is, om den onder-koning op nieuw aan haar gezag te onderwerpen, en dat het *Turksche* oorlogs-eskader met geen ander oogmerk de *Dardanelen*

len heeft verlaten. Dergelijke geruchten zijn reeds meermalen verbreid; doch thans bekomen zij eenen meerderen graad van waarschijnlijkheid, door de volharding van *Mehemet* in het weigeren van elke voldoening aan den sultan, en door den steeds verwikkelenden toestand van Egypte. Wij verlangen zeer naar de komst van eenige oorlogschepen, ten einde, wat er ook gebeure, de toekomst gerust te gemoet te kunnen zien.

De Fransche scheepsmagt in de Levant telt thans drie liniesschepen, die echter spoedig met nog drie andere zouden kunnen worden vermeerderd. — De Britten kunnen 6 liniesschepen in die wateren bijeenbrengen. — Het eskader van den onder-koning telt 8 liniesschepen en verscheidene fregatten.

Parijs, 29 Julij. De Julij-dagen schijnen zeer rustig en stil te zullen afloopen. De bezoeken, welke men gisteren op de graven der Julij-helden aflegde, schenen plegtiger dan ooit te zijn. De tombes waren rijker dan in vorige jaren versierd. Men zeide, dat in het aanstaande jaar de overblijfselen naar de Julij-kolom zullen worden verplaatst.

Heden is de dag voor de openbare vermakelijkheden. Bij het vertrek van den post is eene onafzienbare volksmenigte in de Champs Elysées en voornamelijk op de oever der Seine vergaderd, om een spiegelgevecht, enz., op die rivier bij te wonen.

— Volgens den *Moniteur Parisien* hebben bij het bezoek van eenige der graven van gesneuvelde Julij-strijders ongeregeldeheden en arrestatiën plaats gehad, doordien jonge Meiden radavoeuingsen hielden, waarin beleedigende woorden jegens den koning voorkwamen.

BELGIE.

Brussel, 29 Julij. Den 26sten dezer is koning *Leopold* in het legerkamp van Beverloo aangekomen en door den generaal *Hurel*, onder het lossen van het geschut, ontvangen. Daarna heeft de vorst de troepen in oogenschouw genomen, en hebben dezelve, zoo gemeld wordt, bij het defileren, van tijd tot tijd een vreugde-gejuich aangeheven. Na de wapenschouwing, heeft Z. M. 80 generaals en hoofd-officieren bij zich ter maaltijd ontvangen. Hoogstdezelve wordt in den avond van heden alhier terug verwacht.

De gouverneur van Limburg heeft den leden van den provincialen raad doen weten, dat de koning hen in het kamp van Beverloo zoude ontvangen. Hun togt naar Brussel zal denkelijk daardoor worden verhinderd.

— Men heeft gisteren het gemeentelijk verpleeghuis, en de medische school genomen waren ont tegen de laatste helft der konstantie maand eene buitengewone vergadering der wetgevende kamers te beleggen, ten einde aan dezelve de staatkundige kwestien voor te dragen, zoo als zij zich thans voordoen. Men voegde er bij, dat het daartoe strekkend voorstel heden in eenen kabinetsraad, onder voorzitterschap des konings, zou worden behandeld en bepaaldelijk vastgesteld.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 31 Julij. De komeet van Encke, welke haren omloop in 1200 dagen volbrengt, zal in het aanstaande najaar weder zichtbaar zijn. Zij zal den 15den December in haar perihelium of digsten stand bij de zon wezen. Dit hemelligohaam is, volgens den heer *W. G. G. M. M.* 64,000 malen grooter dan de aarde; doch hetzelfde is zoo nevelachtig, dat in 1795 sir *William Herschell* in staat was, door deze nevelmassa eene ster van de 20ste grootte te zien.

— Op de 1sten Julij II. was de staat van 's rijks zeemagt als volgt:

In actieve dienst: 9 fregatten, waaronder 3 wachtschepen; 7 korvetten, waaronder een kostschip; 4 groote brikken, waaronder 1 kostschip; 2 kleine brikken; 3 stoomschepen; 2 transportschepen, 1 exercitie-vaartuig, 13 gaffel-kanonnerbooten van 5 stukken ieder, en 25 idem van 3 stukken. Alle welke schepen bemand zijn met 4,793 koppen.

In non-actieve dienst waren op gemeld tijdstip: 8 liniesschepen, 13 fregatten, 7 korvetten, 9 groote brikken, 3 kleine brikken, 1 stoomschip en een groot aantal gaffel-kanonnerbooten.

's Gravenhage, 30 Julij. Het *Journal de la Haye* behelst eenen brief, door een' zijner redacteuren in deze residentie aan dat blad geschreven, ten betooge strekkende, dat de *Belgische* een onbegrijpelijk geheel is. Ken. Als slotsom stelt de schrijver:

» Toen de altijd beklagenswaardige onlusten in het koninkrijk der Nederlanden ontstonden, vreesden de groote Europeesche mogendheden voor de uitbarsting van een' algemeenen oorlog, welken deze onlusten konden veroorzaken. Dat noodlot meenden zij tot allen prijs te moeten voorkomen. Intusschen beschouwden zij de gebeurtenissen, waaromtrent zij de noodzakelijkheid gevoelden zich gezamenlijk bezig te houden, niet alle uit hetzelfde oogpunt. Hanne noiging was verdeeld; sommigen gaven hunne voorkeur aan België; anderen hielden zich, uit gevoel en uit overeenstemming, aan Holland. Ten einde deze uiteenlopende gezigtspunten overeen te brengen, besloten de mogendheden tot wederkeerige opofferingen. De 24 artikelen bekeken er de eenzijdige en bepaalde uitdrukking van. Dezelve hebben den dubbelen aard van een tusschen Holland en België uitgesproken vonnis, en eener gesloten overeenkomst tusschen de mogendheden, die tot deze arbitrale uitspraak hebben medegewerkt. Hun gemeenschappelijke wil zal ongetwijfeld geheiligd wezen voor allen en voor ieder in het bijzonder.

» België aarzelde niet, zich aan de beslissing der mogendheden te onderwerpen. Zonder eenige voorwaarde, teekende het met de mogendheden het bij het 48ste protocol vastgestelde verdrag.

» Langen tijd aarzelde de Nederlandsche regering denzelfden weg te volgen. Ongetwijfeld had het van de mogendheden afgehangen om aan die regering een tijdstip te bepalen, dat zij zou worden toegelaten het verdrag met haar te teekenen. Zij deden het echter niet, en uit dien hoofde heeft de koning der Nederlanden, onbetwistbaar in hem vrijgelaten tijd, (*inconfestablement en temps utile*) het verdrag, dat hem was aangeboden of opgelegd, in deszelfs geheel aangenomen.

» Al de partijen zijn alzoo verbonden, en indien eene enkele hare verbindtenissen, omtrent eenig punt mogt verbreaken, zou zij eene groote verantwoordelijkheid jegens het Albestuur en de geheele wereld op zich laden. De dreigende kans van eenen algemeenen oorlog, en al de rampspoeden, die daarvan het gevolg zouden zijn, zouden op het hoofd van die partij nederkomen.

» Het is waar, *Le Revue des deux mondes* (het is tegen een van die tijdschriften, dat de brief in het *Journal de la Haye* gerigt is) verlijmt maar daucht ook geenszins den algemeenen oorlog, en gelooft, dat men niet alles moet doen noch alles moet nalaten om dien te vermijden. » Ongetwijfeld is het uit naam van Frankrijk, dat gezegd tijdschrift dit beginsel bloot legt, waarvan de toepassing inderdaad niet alleen tot het behoud van den vrede medewerkt, maar ook van de onafhankelijkheid der volken, zonder welke er geen zekere, geen eerlijke vrede bestaat. Dat geschrift zal ons veroploven hetzelfde beginsel in te roepen, een beginsel, hetwelk de liefde voor den vrede zoowel doet overeenstemmen met het besef van de verplichtingen der regeringen, en wel ten behoeve van de te gewoontig met Frankrijk zoo naauw verbonden vorsten. Die liefde is niet alleen hun allen, maar ook den koning der Franschen waardig, en dezelve zal uit hunnen raad, zowat aanmatigende vorderingen, als eene lage onderwerping verhooren.

» Alles geeft derhalve grond, om te gelooven, dat de Areopagus, die in 1831 zijne besluiten voorgeschreven heeft, dezelve in 1838 niet weder op losse schroeven zal stellen; dat hij, getrouw aan zijn zoo luide gegeven woord, dit zal weten te vervullen; en dat hij zonder verwijl de geheele en volledige uitvoering van het verdrag zal weten te bewerken.

» Welke partij zal de opofferingen, welke ten gevolge van wederkeerige opofferingen, in 1831 is voorgesteld, maar bij de kabinetten heerscht, welke zijn in dat geval de gevaren, die zij alsnog te vrezen hebben? Zouden hunne bewindslieden terugdeinzen voor de kuiperijen van eene woelzieke partij, die het op de volslagen omkeering van de maatschappelijke en staatkundige orde toelagt? Helaas, die partij, aan welke, ten gevolge van de moeilijkheid der tijden, reeds te vele opofferingen ten behoeve van den Belgischen opstand gebracht zijn, die partij bestaat door opofferingen en ligt er onverzadelijk naar. Tot het bestrijden van die partij, behoort men slechts de wapenen te gebruiken, eerst der rechtvaardigheid, der welwillendheid, eene verstandige en rijp overdenkt tegevoelendheid; maar vervolgens, des noodt, die over standvastigheid, welke voor geene luimen eener muitzieke menigte buigt. Indien deze beginselen van regering, waarvan onder den invloed der standvastigheid van de mogendheden worden gehuldigd; en wanneer die beginselen niet meer toereikend zijn, om de spanning te doen ophouden, welke kwaadwilligen zoeken daar te stellen, dan moesten de magtigste vorsten zich wel aan het juk daarvan onderwerpen en bevestigen, of om afstand van de regering te doen, of zich onder hunne verbrijzelde troonen te begraven.

» DIT ZAL RECHTER NIET GESCHIEDEN.

— Prins *Paskevitz*, zoon van den vorst stedehouder van Polen, is dezer dagen alhier aangekomen.

's Gravenhage, 31 Julij. Volgens een alhier uit Tilburg ontvangen bericht, is Z. K. M. de Erfprins van Oranje, van Hoogstdezelv's reize naar Duitschland, aldaar aangekomen.

— Gisteren avond heeft er bij den Pruisischen minister van oorlog een belangrijke partij plaats gehad, welke door H. K. M. HH. prins en prins Frederik der Nederlanden en prins en prinses Albert van Pruisen is bijgewoond.

Arnhem, 1 Augustus. Z. Exc. de gouverneur-generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, *E. L. baron van Heeckeren*, is, na eene plotselinge ziekte van twee dagen, den 15 Junij, te Curaçao overleden.

— De assises voor de provincie Gelderland, over het derde kwartaal van het loopende jaar, zullen alhier, op den 3den September aanstaande, geopend worden onder het voorzitterschap van jar. *Mr. W. A. Bichon Fisch*.

AMSTERDAM, den 31 Julij.

Beurs van 30 Julij.

Onze binnenlandsche effecten waren over het algemeen meer aangehouden, doordien de afrekeningsdag nadert en ook van eenen anderen kant onze speculanten iets bepaalds over de conferentie verwacht hebben, hetwelk echter tot nu nog niet gebeurd is.

Holland. Van 2½ pCt. zijn verschillende posten à 55½ en 1 verhandeld en op het eind 55½ met koopers gebleven; 5 pCt. 102 aanvankelijk, later tot 101½ gevallen, en toen 101½ gebleven; Kansbiljetten 25½, ½ niet veel gedaan; 4½ Syndicaat 96½, ½; dito 3½ pCt. 80½ gedaan; oude aandelen Handelsmaatschappij openden à 168½, vielen spoedig tot 169½, en konden zich niet weder daarboven verheffen; 5 pCt. Oost-Indië 99½ à 1 tamelijk veel omgezet; aandelen Rijn-Spoorweg zijn opklimmende, van 106½ tot 106½ toe verhandeld, en bleven 106½.

Spanje. Ardoin 21½ à 1½ met eenige affaire; groote stukken bleven 19½ met verkopers.

Rusland. Oude Russen 105½; nieuwe 105½ à 1½; Russen van 1831 en 1833 97½; Roebels aangeboden en verschillende partijtjes à 69½, ook a f afgegeven; Certificaten 70 gedaan.

Brazilië. 80, weinige stukken gedaan. **Columbia.** 19½ à 1½.

Beurs van 31 Julij.

Onze speculanten, die over het algemeen binnen weinige dagen gunstige tijdingen uit Londen verwacht hadden en zich daarin te leun gesteld, genen hebben, haasten zich van hunne stukken te ontdoen, en deze verkoop, gepaard bij de iets laagere prijzen van de Duitsche aandelen, waardoor ook de andere aandelen, waarin belangrijk gedaan werd, niet veel konden doen, bleven, alle overige inlandische insgelijks meer aan boden, doch bij zeer weinig affaire; Handelsmaatschappij slaau met verkopers; naar aandelen Rijn-Spoorweg was levendige vraag en van den openingsprijs 107½ klom dit effect tot 107½, doch bleef intusschen weder 107½.

De Spaansche fondsen iets meerder gezocht, maar bij weinig affaire.

Prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 55; 5 pCt. 101½; Kansbiljetten 25½; oud Syndicaat 96½; 4½ pCt. Handelsmaatschappij 168½; 5 pCt. Oost-Indië 99½; Rijn-Spoorweg 107½.

Spanje. Ardoin 21½ à 1½; Coupons 15½ à 16.

Rusland. Oude Russen 105½; Russen van 1831 en 1833 97½.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek 103½.

Brazilië. 80 à 1½; **Columbia.** 19½; Coupons 9½.

Nieuws was er volstrekt niets bekend.

Correspondentie.

Men heeft ons ter plaatsing toegezonden een eenvoudig verslag van een werk van professor ROOYAARDS, over het hedendaagsche kerkregt. Daar het werk ons nog niet toegezonden is, kunnen wij het verslag voor alsnog niet plaatsen.

Recapitulatie over de Maand Julij:

TE ARNHEM.

Geboren: 51, { In huwelijk: 24 mann. gesl. 24 vrouw. gesl.
Buiten huwelijk: 1 " " 2 " "

Overleden: 34; 21 mann. gesl. 13 vrouw. gesl.
Van elders ingeschreven: 1; 1 mann. gesl. 0 vrouw. gesl.

TE ZUTPHEN.

Gehuwd: 8 paren.

Geboren: 19, { In huwelijk: 12 mann. gesl. 6 vrouw. gesl.
Buiten huwelijk: 1 " " 0 " "

Overleden: 21; 16 mann. gesl. 5 vrouw. gesl.

TE TIEL.

Gehuwd: 4 paren.

Geboren: 4, in huwelijk, alle van het mann. gesl.

Overleden: 9; 3 mann. gesl. 6 vrouw. gesl.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 1 Aug. 1 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 2 D.

Waterhoogte voor Keulen.

30 Julij, 8 voet, 3 duim.

Advertentiën.

Getrouwd;

HUBERTUS van ROOIJ

den 1 Aug. 1833.

TE KOOP:

Een Bruin M E R R I E P A A R D, oud 9 jaar, zonder gebreken, en mak in alle tuig; alsmede een W A G E N T J E van K A R I K E L. Te bevragen bij A. W. R U T G E R S in de wijk Rijnbergen. Brieven franco.

NB. Het Paard is ook afzonderlijk te koop.

Uit de hand te koop:

Twee nieuwe P H A E T O N S, voor een en twee Paarden, waarvan de eene met koper is gemonteerd en naar den laatsten smaak bewerkt; eene T I L B U R Y, met of zonder Tuig, zoo goed als nieuw; een K A R R E T J E op Riemen, met Glas-Raamtjes er in; eene C H A - I S met lederen Kap, en een E Z E L met een K A R R E T J E. — Te bevragen bij den Mr. Wagenmaker J. H. S P A R M A K E R I N G, buiten de Velper-Barriere te Arnhem.

Wordt te Koop gevraagd:

Eene B A R O U C H E T T E of D R O S K Y, voor een en twee Paarden, niet nieuw, maar weinig gebruikt, en zeer eenvoudig. Brieven franco, onder Letter X., bij den Uitgever dezes, met opgaaf van prijs.

Verkaufs-Anzeige.

Am Donnerstag den 16 August d. J., Nachmittags 11 Uhr, sollen im Pfandzimmer hieselbst mehrere Pretien als: 2 diamanten Fingerringe (eine Rose), 1 Silberner Hals-schloß mit diamanten besetzt, ein Paar Goldene Ohrgehänge, 2 diamanten Ohrgehänge, und 2 Silberne dito, 1 Silberner Fingerhut, öffentlich den meistbietenden, gegen gleich baare Bezahlung verkauft werden.

Emmerich, 30 Julij 1833.

Bermöge gerichtlichen auftrags.
Köber.

+++ In eene kleine Stad, in Gelderland, wordt een P E R -
+ + S O O N, (dijst van de Katholieke Godsdienst,) gezocht,
\$ die, enige jaren op het Bureau van eenen Burgemeester of
anderen Ambtenaar in het administratieve vak werkzaam geweest zijnde,
zoo wel over zijne bekwaamheid voor werkzaamheden van het genoemde
vak, als over zijn gedrag, de meest voldoende getuigenschriften kan bij-
brengen.

Adres aan het Bureau dezer Courant, onder Letter A. bij brieven franco.

\$ \$ + Er wordt gevraagd een O N G E T R O U W D P E R -
\$ \$ S O O N, tot assistent op een Notaris-Kantoor, en om tevens
+ werkzaam te zijn op een Gemeente-Bureau ten platten lande,
tegen eene billijke beloning. Iemand hiertoe genegen, en voor beide ge-
noemde vakken bekwaam, kan zijne aanmerkingen, brieven, aan den
Boekverkooper R. B O E L E N S, te Arnhem, bij wien is uitge-
geven: K A A R T V A N P A L E S T I N A, voor het onder-
wijs op Scholen en Kathedrisation, volgens de jongste ontwerpen en
beschrijvingen door G. H. VAN SEYDEN; en A A R D R I J K S -
K U N D I G E B E S C H R I J V I N G V A N P A L E S T I -
N A, door dezelven.

In de lang en dringend gevoelde behoefte aan eene Kaart, die de
vruchten der nieuwste nasporingen omtrent Palestina op onzen bodem over-
bragt, en het beeld van het Heilige Land zoo daarstelt, dat het ook van
een grooter getal leerlingen op eenigen afstand duidelijk kan gezien wor-
den, zoekt deze, met veel zorgvuldigheid ontworpen en uitgevoerde Kaart,
te voorzien. Met de Beschrijving van het Heilige Land van het oude
en een gezigt op het tegenwoordige Palestina gevoegd is, kost dergel-
ve slechts f 3.

De Kaart is fraai gekleurd, op 2 vel groot super royaal velin Papier.
Bij eene hoogte van 81 is dezelve 59 Ned. duimen breed.

BEKENDMAKING.

Langs dezen weg heeft de ondergeteekende de eer, het geëerde publiek
te verwittigen, dat hij met zijne, reeds sedert 5 jaren alhier gevestigde
L I T H O G R A P H I E, thans eenen M U Z I K H A N D E L
verbonden heeft.

H. DUNST.
De Kunst- en lithographische Zaken van de Roer, zoo ziet hij
zich in staat gesteld, om eenen completen voorraad voorhanden
te hebben; en om het bij de verzekering geven, dat zijn winkel, zoo wel van
O U D E als N I E U W E R E goede W E R K E N steeds
voorzien zal zijn; — terwijl de soms ontbrekende, of alle, in de openbare
plaatsen aangekondigde Muzikwerken, binnen den kortst mogelijken tijd,
tegen den gewonen prijs bij hem verkrijgbaar zullen zijn.

Arnhem, den 1sten Augustus 1833.

P. H. DUNST,

in de Oeverstraat, Wijk B. No. 37.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.